

RAZSTAVA
POEZIJE





RAZSTAVA POEZIJE

DOBRODOŠLI v svetu pesmi,
ki so jih ustvarili učenci in dijaki
Bolnišnične šole OŠ Ledina
v preteklih treh šolskih letih.

VABIMO VAS, da se nam pridružite
in skupaj z nami ustravljate poezijo.

DOPOLNITE PESEM s svojim verzom
in UŽIVAJTE v lepoti prepletenih besed.

PRAZNUJMO svetovni dan poezije (21.3.)
SKUPAJ!

Kolektiv Bolnišnične šole OŠ Ledina

HAIKU

Haiku je japonska pesniška oblika, ki obsega sedemnajst zlogov. Prvi in tretji verz imata po pet zlogov, drugi sedem. Haiku skrajno zgoščeno prikazuje trenutek iz narave, ki se povezuje z dogajanji v človekovi notranjosti.



V bolnišnici smo,
čaj že ves čas pijemo,
žejni res nismo.
Jagoda, 1. letnik

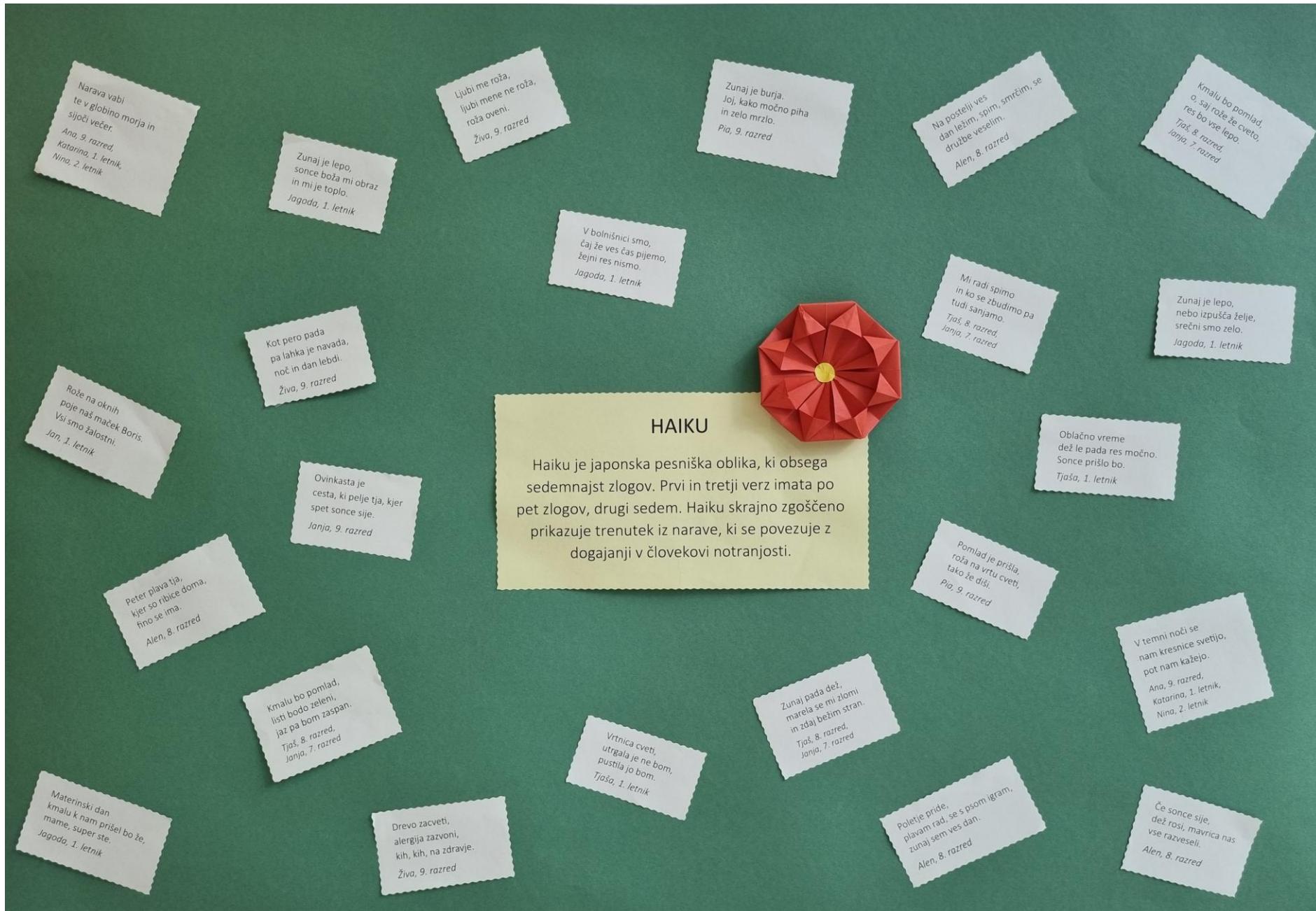
dan ležim
družbe veseli...
Alen, 8. razred

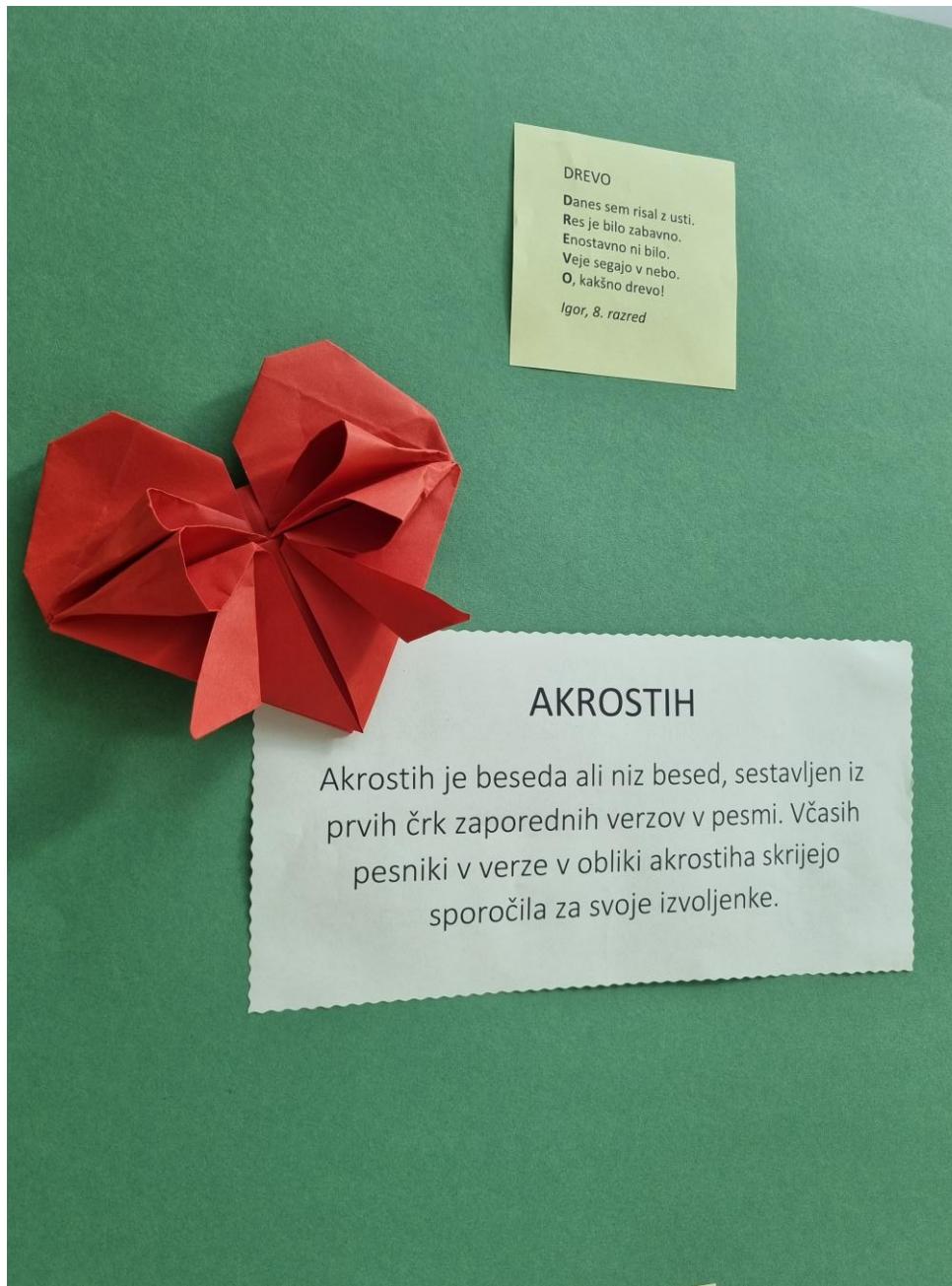
Mi radi spimo
in ko se zbudimo pa
tudi sanjamо.
Tjaš, 8. razred,
Janja, 7. razred

Oblačno vreme
dež le pada res močno
Sonce prišlo bo.
Tjaša, 1. letnik

Pomlad je prišla,
roža na vrtu cveti,
tako že diši.
Pia, 9. razred

V te...
na...





DREVO

Danes sem risal z ust.
Res je bilo zabavno.
Enostavno ni bilo.
Veje segajo v nebo.
O, kakšno drevo!

Igor, 8. razred

AKROSTIH

Akrostih je beseda ali niz besed, sestavljen iz prvih črk zaporednih verzov v pesmi. Včasih pesniki v verze v obliki akrostiha skrijejo sporočila za svoje izvoljenke.

LJUBEZEN

Ljubiti je tako kot nekaj objubiti,
Je tako kot nekoga poljubiti.
Uti ali pobegniti
Brez smisla je.
Enkrat zaljubiti se
Za vedno v srce zapiše se.
Eno priložnost ljubezni še dam,
Naj ne zapravi je tja v en dan.
Zepalepa, 8. razred

DREVO

Danes sem risal z ustí.
Res je bilo zabavno.
Enostavno ni bilo.
Veje segajo v nebo.
O, kakšno drevo!

Igor, 8. razred

SERPENTINE

Sredi gozda skrivnostna pot,
Energija širi se povsod,
Reka smaragdna
Potuje z njo.
Elizeljske poljane blizu so.
Nebo skozi veje
Trepeta
In vsa
Narava zaigra
Edinstveno melodijo sveta.
Janja, 9. razred



AKROSTIH

Akrostih je beseda ali niz besed, sestavljen iz prvih črk zaporednih verzov v pesmi. Včasih pesniki v verze v obliki akrostiha skrijejo sporočila za svoje izvoljenke.

ŽIVLJENJE

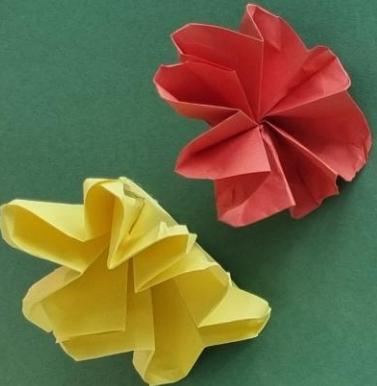
Življenje je vredno živeti
In ga vedno z nasmehom objeti.
Vsak dan je
Ljubezni poln.
Jutro soncu se nasmeje,
En pogled močno ogreje.
Ne obupa,
Joka, smej se in zaupaj:
Ej, življenje, imam te rad!
Enja, 8. razred

SONCE

Sij tvojih oči,
Obnemim, ko jih zrem.
Naenkrat se zavem,
Cveti nekaj v njem,
Enkrat ta cvet odprem.
Sončnica, 1. letnik

DVOJINA

Dve duši našli sta se,
V zgodovino za vedno zapisali se.
Obema življenje zdelo se je kot sivina,
Joj, dokler pogleda drug drugega nista ulovila.
In tukaj se naša zgodba konča,
Na koncu srečna sta oba bila.
A kmalu za tem čarovnica je prišla in začarala oba.
Zepalepa, 8. razred



ŽIVLJENJE

Življenje piše knjigo,
vsak dan nova stran,
ko zapleteš se v verigo,
vse se zdi zaman.

Ko bereš druge zgodbe,
počutiš se hvaležen,
vidiš svoje podobe,
ugotoviš, da si bežen.

Upaj, da boš varen,
upaj, da boš srečen.
Ne bodi zdaj neverden,
ko slišiš, da ne boš večen.

Živo, 8. razred

JEŽEK PO HIŠU

lečení

Kaj je našel?

Polno skledo miši

Ah, ampak ježek ne je miši.

Rad bi hruške,

take debeluške.

Zmazal bi kar tri.

Joj! Da trebuh počil mu ne bil

Anja, 6. razred

SKRINJA POČLJIVA

Nad mestom se meglja dviga,
po rekah voda šviga,
nežni vetrič raho piha,
naše počutje ves čas niha.
Počutje se spreminja,
to skrivenost ni,
na stežaj počutja odprta skrinja,
nekest veselje, drugari žalost te doleti

Jagoda, 1. letník

200

SREĆA
Celo noć bedi,
vsem ljudem sledi,
nikoli ne spi,
rada ima dobre jed

vsem ljudem sluša
nikoli ne spije,
rada ima dobre
ljanja. 9. razred

POMLA

Ponoči dež tigo pada,
sonce čaka, da spet zavlada.
Veter med cvetočim drevjem v
pomlad prihaja in radost zaživi.
Cvetovi odpirajo se,
ptičje petje sliši se,
sonce svetlo posilja je.

Tiača, 1. letnij

VIOLONČE

To je instrument,
nanj lahko igraš,
primeš ga za vrat in lok
in iz njega izvabiš zvok.

To pa ni tako lahko,
treba vadit' je zelo.
Ko čelo pizzicato zaigraš,
to razveseli vrakera.

LÓRAZVESZET VÁDA

KAM GRE ČAS?

Kam gre čas,
ko dan poteka?
Kaj se zgodi,
ko se leto izteka?
Kdo si tи in kdo sem jaz,
kakšen je sploh nujin obraz?

Zakaj ljudje vprašanja imamo?
Zakaj se radi s slavo bahamo?
Kje je moč,
ljubezen živa,
kje je Bog,
ko sovraštvo biva?
Kaj nevednega je v ljudeh,
saj smo na Zemlji le v gosteh?

Kaj na drugi strani je,
kaj za temi vrati je?
Morda nov svet
ali pa rešitev za planet.

Liza, 8. razred



ŽELVICA V BOLNIŠNICI

Žvelja je mala želvica
po imenu Željka.
Ni bila Pepelka!

Rada je v vodo čofotala
in se s prijateljicami igrala.

Nekega dne v vodo je skočila
in oklep si polomila.

Pristala je v bolnišnici,
tam bili so vsi prijazni.

Ko je ozdravela,
je v malo odhitela.
S prijateljicami bila je spet vesela.

Matea, 4. razred

DAN JE DRUGAČEN

Vedno znova greš,
tja, kamor veš,
da dan bo svež,
zlahka hodiš peš.

Janja, 9. razred

STRAH

»Česa strah te je?«
me sestra vprašala je.
Hm, to dobro vprašanje je.
Strah pravzaprav me ničesar ni,
a ko zaprem oči in pomislim na vse skrbi,
veliko stvari se v glavi mi zavrti.

Ob misli na vse stvari
takrat občutek velik, močan, boleč
v prsh odvija se šumeč,
kot kamen težak, ki visi
in potiska in pritsika, še huje pa stisne,
da mi srce poči in izkravi.

Strah me je strahu.
Strah me je sramu.
Strah me je umreti.
Še bolj pa me je strah živeti.

Enja, 8. razred

LADJICE ŽELJA

Naše želje plujejo,
velkokrat nas osrečujejo.
Želimo si, da se uresničijo,
slabe stvari izničijo.

Ana, 9. razred,
Katarina, 1. letnik,
Nina, 2. letnik



ČEBELA

Čebelica Sanja je letela,
bila je res vesela.
Skočila je na rožice,
med pospravila na svoje nogice.

Pazi, da te ne piči,
pravočasno se umakni.
Med odnesla je v čebelnjak,
da dobi lahko ga vsak.

A Sanja je potem zbolela,
oranžne pike je imela.

V bolničko so jo peljali,
tam zdravila so ji dali.
Zdaj spet leta naokoli,
vsak dan je tudi v ŝoli.

Erudit, 2. razred

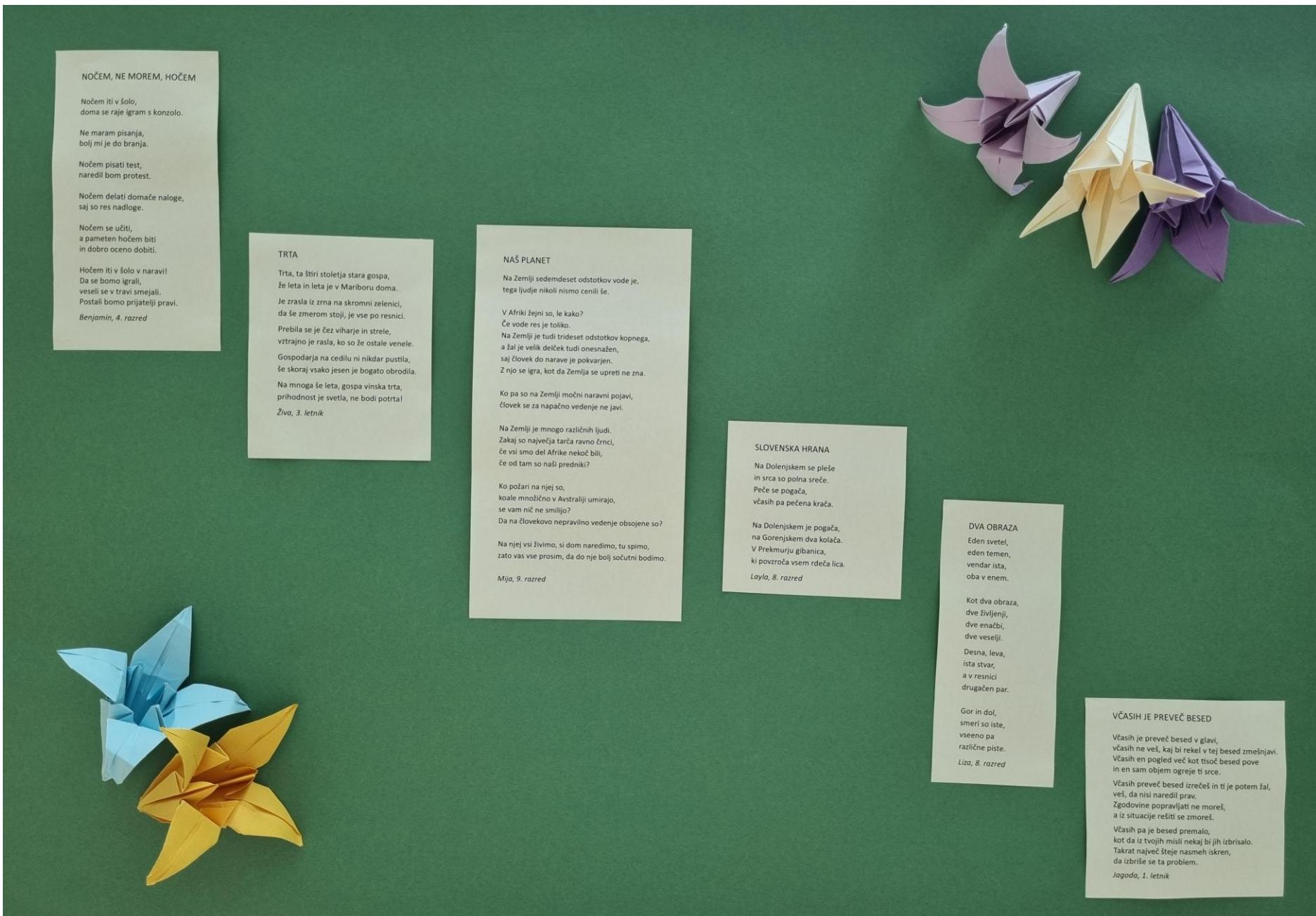
PORAZA NI

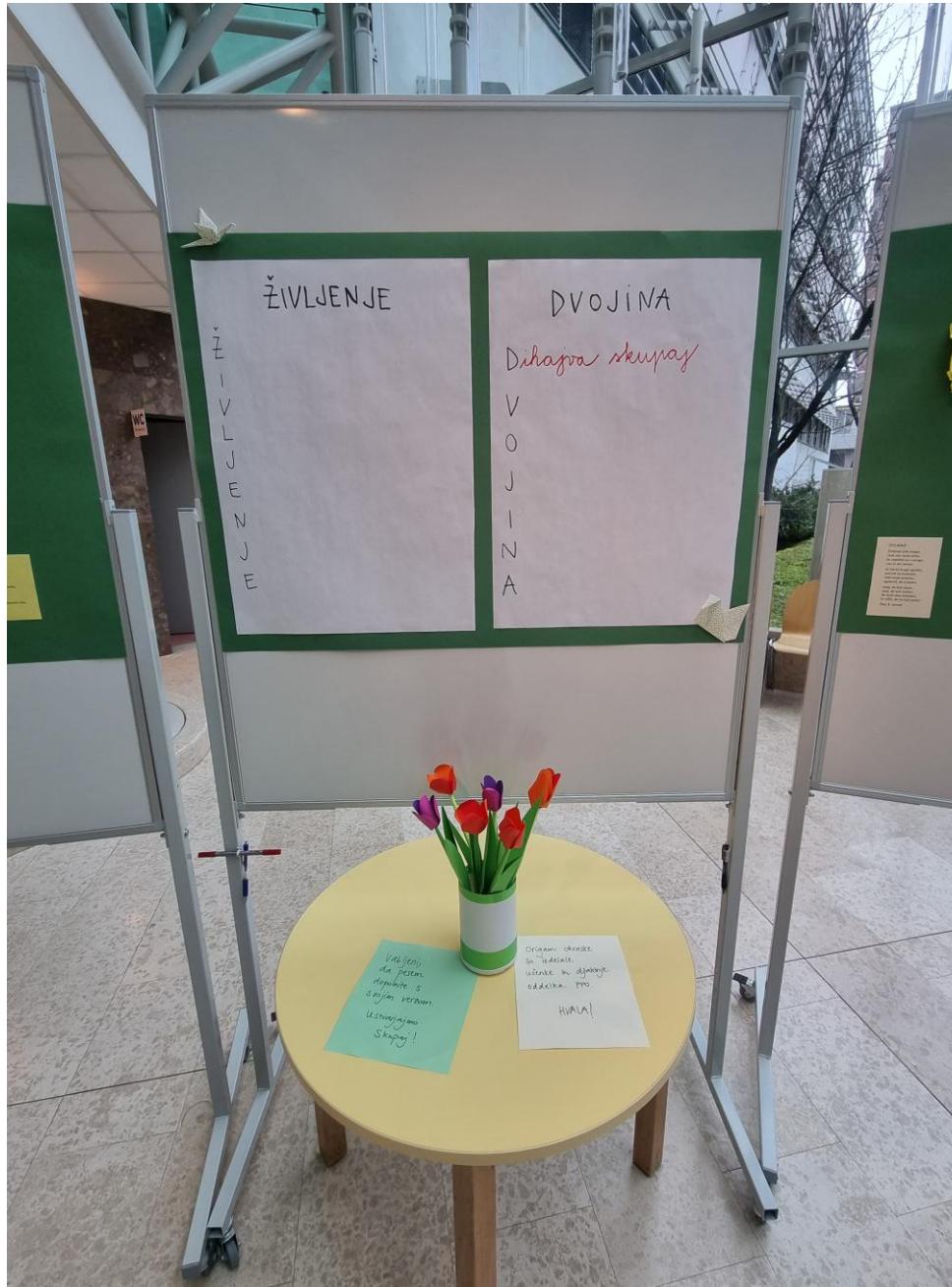
Pretečko je stopiti tja,
na drugo stran,
brezpotje je.
A ne bom obupala,
tu poraza ni,
vidim le smer poti.
Poraza ni!

Do konca jaz bom šla.
Skrivnostna je pot mojega srca.
Vedno obstaja upanje.
Jaz že imam zaupanje, povod.
Me ne skribl!

Vsak korak bo bolj lahek,
a verjeti mora čisto vsak!
Nikoli ne smeš obupati,
še naprej moraš verjeti,
da se zgodi.
Tu dvoma ni!

Liza, 8. razred







ŽIVLJENJE

Živi po svoje
Imej se rad

Vedno
Ljubi neskončno...
Jej zdravo
Egoiste odstrani
Ne glej nazaj...
Jutri bo nova priložnost
Enkrat se živi!

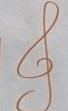
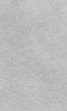
DVOJINA

Dihajva skupaj
Vedno in porsod
Objadrajiva svet
Jesen že prihaja
In skupaj sva spet
Najboljši duet
A greva skupaj življenje objet!?

A M AMARANVORD



PRIJAZNOST

P leši in poj    

R očko podaj

I graj se male dom!

J ero pasprani in te nasmaj

A nje  srčen in prijazem 

Z aupaj JEZUSU!

N ēžnost

O STANIMO PRIJAZNI

S ţeča 

T OPLINA 

SOČUTJE

S VOBODNA

O SEBA

ČUTI,

UPANJE

TVOJE

JE

ENERGIJA

LJUBEZEN

Ljubim žar tvojih oči,
Jutro se n nujku izgubi,
U pam, da vse drži,
Brez laži.

Eno smo vsi

ZANJO SE ŽIVI

ENOSTAVNO JO SPREJMI

NAPESI V SRCE

TOPLINA

T ebe imeti

O b sebi

P omeni mi več kot

L eteti

In v ljubezen verjeti.

Najmočnejši objem

A MIR VOVSII JE

NAJ.VEČI[♥]



NASMEH

NOČEM ŽALOSTNIH
OBRAZOV

A~~M~~PAK

SREČO IN VESELJE, KOT

MOJA

ENERGIA

HECNA IN VESELA

POEZIJA

Ples besed te vabi

Odijenici jih

Evo ga!

ZMOREMO

IMETI SE RADI

JASNO

ABSOLUTNO



ZDRAVJE

Z NASMEHOM JE

D AN LEPŠI

R oto podaj mi

A ne pozabi

V erca in upanje ...

J E rešitev zate

E nkrat pride.

PRIJATELJSTVO

P RIJAZNA BESEDA,

R ESENČEN OBJEM,

I skreno se v troje oči tatre.

J agode poej

A tija nasmej

T

E

L

J

S

T

O

V UELIKO DOŠIVETI

